

Ona mačoha je imela pasterko ino eraven pa tudi eno svojo hčer. Pasterka je bila grozno lepa, de je bila vsacimu všeči; hči pa je bila gerba. Pasterko je mačoha perkrivala, ino svojo hčer bolj svetu nastavljala. Enkrat je pasterki, de bi le ta ne mogla v cerkev iti, maka s pepelom umesala ino ubirati, dala, de bi bila tako sramotana v cerkev iti. Pasterka ubira mak is pepela, kar ptičica perleti ino je zavela: Deklica, sitice sitice! Deklica je vzela sitice no mak presjala. Potlej pravi: Meglica pred mano, meglica za mano, de me moja mačoha vidla ne bo, ino je šla v cerkev. Mačoha je zvedla, de je bila pasterka v cerkvi, ko domu privedla, je nad njo mrmrala. Vnejevolji reče entrat mačoha svoji hčeri ino pasterki: Denita roki na to d'lyo, da vama jih pregledam, ktere so lepsi. Denite roke na d'lyo ali deska in mačoha je pasterki obe roki odsekala. Ko pasterka vidi, de ji ni več per krishi dostati, je pro sveti šla in se povzela na neki grajsinski vert. Tam je brez rok objedala sadje, kar ga je s ustmi dosegla. Vertnar vogleda objedeno sadje in to v gradu razglaši. Grajski mu ukasejo pariti, kdo sadje objedat hoči. Pres je to revo najdel in grajsinski jo lepo sprejmejo, Grajsinski gospod, en grof, jo je za svojo nevesto in gospo in volil. Ako ravno so mu to odsvetvali, savoljo nje odsekanih rok, vendar li nič ni porajtal, s njo se je caročil. Ko je šla poročno blizu poroda je šel grof delec na lov. Ko njega ni bilo doma je porodila dvojčica, dva lepa pobriča. Grajsinski pišejo grofu, de ima gospa dva grosno zala pobriča in kak jih on ukase par s kersti imenovat. Grof na lovu je ravno v hišo, kjer je nekodaj njegova gospa kot pasterka živela, se shajal. Pismo ga je torej tukaj čakalo. Mačoha gospo je vedita, kdo de je gospa ino in sbrastva od nje je pismo odpečatila in ko vidi, kaj je notri, ga je zaverkla in drugo pismo namest tega napravičga napisala. Ko pismo je postavila, de je gospa dva pra porodila. Ko grof pismo prebere pravi: Tamjite kar je gospa porodila, najl'ovo psi ali kar si hoči. Gospodinja je spet grofov opis vseba in odpisala v grofovim imeni, de naj se gospa od grada pobere in nikar ne čaka grofa doma. Pismo pride k gradu in gospo preravejo sinike, de je šla pro sveti. Med potjo je srečata Kristus ino sv. Peter. Ko otroka nista bila se kersena, jih ta dva kerstita in eminu sta dala ime Peter, temu drugimu pa Janec. Ta dar je dal Kristus revni gospo, de ji ole rōke od noviga eraste, ino de je v gojdi, kjer sta jo dobila hiša istal erasla, kjer naj ona prebiva. Sv. Peter je pa otrokoma vsakimu eno alato jabelko v dar dal. Grof je med tim časom domu prisel ino vse mesto v zalosti ino s černim peopeto najdel. Ko vpraša kaj ta zalost pomeni, so mu odgovorili: Ta zalost je ta to, ko se je mogla gospa s grada s svojima dvema sinikama pro sveti pobrati, kakor je on ukaral. Kdaj je grof razložil kakšna pisma je prejel in kaj je venser per vaim tem odpisal. Tudi se je zvedilo od kod vsa ta zalost smotujava pride. Grof zaluje grozno čest. Ces več let se je spet namerilo, de gre grof na lov, ino ker štota pro nemanim

gojzdi večer hodi, ugled v neki hiši v gojzdi eno lučico. On gre notri.
Prosil je tukaj čez noč prebranzjen biti; ali gospodinja pravi: Nimamo
perprave za tako imenitnega gospoda sprejeti. Ali grof pravi, da njemu
ni mogoče ta večer drugam priti in da hoče to za ljubo sprejeti kar sobi,
in tako je čez noč ostal. Po noči se grof na miro naslone ino je sadremel,
de mu ena nuta pod miro pade. Gospodinja je spoznala, de je ta grof nje
moj, ali on ni nje spoznal, ker je bila zdrava in je dve roki imela. Tona
sta bila edaj tudi velika strada. Rekla je tedaj vojmu sinu Petričiku:
Petričik pobori nuto, ki je gospod utu na tla padla. Gospod grof je to stisal,
se račvir, ino vpraša kako ga ata tega otrok imenuje. Gospa in gospodinja
te hiše mu razloži, kako se ji je govirlo, in gospod je spoznal, de je svojo
gospo najdel. Sili je s njim iti, pa ni hotla. Ko grof domu pride, pošlje
kovijs ino služabnike po njo, pa se je branila domu v grad iti. Ona gre.
In glej! Hiša, ki je bila v gojzdu za njo strada, je zginila. To ji je bil znamenje,
de ji je v grad domu iti. Ona gre. In ko je bila doma so tudi po nje mačoho
poslali ter jo vprašali: Kaj si tak rasluš, ki pisma predeluje. Ona je odgo-
vorila: De ki po živim jermene verli. To se je tudi č njo govirlo.